

УДК 330.3

Б. В. Дергалюк,

д. е. н., професор, професор кафедри економіки і підприємництва, Національний технічний університет України "Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського"

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-8791-9121>

Т. О. Кашпуренко,

здобувач вищої освіти другого (магістерського) рівня, Національний технічний університет України "Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського"

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-3505-731X>

DOI: 10.32702/2306-6792.2024.22.82

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ ОПЕРАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ АГРОІНДУСТРІАЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ: ВПЛИВ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИРОБНИЦТВА ТА СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ

B. Dergaliuk,

Doctor of Economic Sciences, Professor, Professor of the Department of Economics and Entrepreneurship, National Technical University of Ukraine "Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute"

T. Kashpurenko,

Master's student, National Technical University of Ukraine "Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute"

INNOVATIVE APPROACHES TO MANAGING OPERATIONAL ACTIVITIES IN AGROINDUSTRIAL ENTERPRISES: IMPACT ON PRODUCTION EFFICIENCY AND DEVELOPMENT STRATEGIES

Аграрний сектор України відіграє важливу роль у національній економіці, однак його розвиток потребує впровадження інновацій в операційній діяльності для підвищення ефективності та конкурентоспроможності суб'єктів господарювання. У статті проаналізовано сучасні технологічні, екологічні та організаційні інновації, що впроваджуються в агробізнесі як в Україні, так і на світовому рівні. В роботі розглядається вплив цих інновацій на продуктивність та стійкість підприємств, а також їх значення для формування стратегій розвитку в умовах глобальних викликів, мінливості та невизначеності середовища. Дослідження базується на аналізі актуальної наукової літератури та реальних практичних прикладів застосування інновацій в аграрному секторі, що дозволяє виявити основні тренди та перспективи їхнього впровадження на підприємствах України.

The article explores the crucial role of innovation in the agricultural sector, specifically focusing on Ukrainian agribusinesses while drawing comparisons to global practices. The study highlights that modern agribusiness faces increasing challenges, including climate change, resource scarcity, and the need for sustainable growth. Addressing these challenges requires the adoption of various types of innovations that can enhance productivity, resource management, and environmental sustainability.

The paper categorizes innovations into three main types: technological, environmental, and organizational. Technological innovations, such as precision agriculture, automated machinery, and biotechnologies, have transformed agricultural practices worldwide, allowing for higher yields and more efficient resource use. Ukrainian agribusinesses are gradually incorporating these advancements, yet they face certain obstacles, such as limited access to cutting-edge technology and investment constraints. Environmental innovations, like organic farming and water-saving techniques, reflect a growing global trend towards eco-friendly practices. While Ukrainian enterprises are expanding their organic production, they also explore resource conservation methods to counteract soil degradation and the adverse effects of climate change.

Organizational innovations involve the digitalization of business processes and the restructuring of management models to promote collaboration and efficiency. Digital tools like big data analytics and Internet of Things (IoT) devices enable smart farming, facilitating real-time decision-making and improved productivity. However, in Ukraine, the pace of digital transformation remains slower compared to developed nations. The article underscores the importance of organizational innovation through cooperative structures that allow smaller enterprises to pool resources and increase competitiveness.

By synthesizing data from academic literature and case studies, the research identifies key trends in innovation adoption and provides insights into how Ukrainian agribusinesses can leverage these developments to overcome sectoral challenges and sustain growth. The findings highlight that successful integration of innovations requires supportive policies, investment in education, and a robust infrastructure for research and development. The paper concludes that by embracing a holistic approach to innovation, Ukrainian agro-industrial enterprises can not only enhance their operational efficiency but also align with global sustainability goals, thus securing a competitive advantage in the international agricultural market.

Ключові слова: інноваційне управління, операційна діяльність, агроіндустріальні підприємства, ефективність виробництва, технологічні інновації, екологічна стійкість.

Key words: innovative management, operating activities, agroindustrial enterprises, production efficiency, technological innovations, environmental sustainability.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

В умовах сучасного глобального ринку агроіндустрія стикається з численними викликами, серед яких зростання конкуренції, зміна клімату, необхідність раціонального використання ресурсів та забезпечення стійкого розвитку. Традиційні методи управління операційною діяльністю вже не відповідають вимогам часу, що спонукає аграрні підприємства до пошуку нових, інноваційних підходів.

Одним із ключових факторів успішного розвитку агроіндустріальних підприємств є підвищення ефективності виробництва, що стає можливим завдяки впровадженню сучасних технологій, автоматизації процесів та нових методів управління. Цифровізація аграрного сектора, використання інноваційних методів управління персоналом, впровадження екологічно стійких технологій — все це не лише

підвищує продуктивність, але й забезпечує адаптацію підприємств до мінливих ринкових умов.

Крім того, інноваційні підходи в управлінні операційною діяльністю сприяють розширенню можливостей стратегічного розвитку агроіндустріальних підприємств. Завдяки інноваціям, підприємства можуть ефективніше реагувати на глобальні виклики, оптимізувати використання ресурсів, знижувати витрати та підвищувати якість продукції, що, в свою чергу, сприяє зміцненню їхньої конкурентоспроможності на міжнародному ринку.

Враховуючи важливість інновацій для підвищення ефективності та забезпечення стійкого розвитку агроіндустріальних підприємств, дослідження інноваційних підходів до управління операційною діяльністю є надзвичайно актуальним. Це дозволяє не лише краще зрозуміти процеси, що впливають на ефективність виробництва, але й розробити практичні рекомендації для підприємств, які прагнуть зберег-

ти та зміцнити свої позиції в умовах зростаючої конкуренції та змінних ринкових умов.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Огляд останніх досліджень та публікацій показує, що питання розвитку агропромислового комплексу та інноваційних підходів до управління в агроіндустріальному секторі активно досліджується науковцями, що сприяє розумінню її актуальності та значущості.

Засоба С. М. у своїй роботі наголошує на ключових викликах, зокрема інституційних реформах та стабілізації аграрного сектору [1, с. 402—409]. Автор розглядає вплив глобалізації на внутрішній ринок та перспективи інтеграції України у світовий агропромисловий комплекс.

Резніченко, В. П., Коломієць, А. В., Стефанюк, С. В. досліджують важливість органічного землеробства як екологічно чистої альтернативи традиційному сільському господарству. Автори аналізують основні проблеми та бар'єри, з якими стикаються українські фермери, що прагнуть впровадити органічні технології, та пропонують можливі шляхи їх подолання [2, с. 402—409].

Шабатура Т. С. у своєму дослідженні акцентує увагу на використанні цифрових технологій у сільському господарстві, таких як точне землеробство, дрони та автоматизація, що дозволяють значно підвищити ефективність виробництва [4, ст. 123—128]. Автор також підкреслює необхідність державної підтримки для активного впровадження цих технологій та адаптації аграрного сектору до цифрової епохи.

Таким чином, всі розглянуті дослідження підкреслюють важливість інноваційних підходів до управління підприємствами для подальшого розвитку агропромислового комплексу України, оскільки воно допомагає розв'язувати сучасні проблеми, швидко та ефективно реагувати на виклики та підвищує конкурентоспроможність підприємств, зокрема через впровадження екологічних рішень та інституційних реформ.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ (ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ)

Метою статті є дослідження інноваційних підходів до управління операційною діяльністю агроіндустріальних підприємств та оцінка їх впливу на ефективність виробництва і стратегічний розвиток підприємств у сучасних умовах.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ ДОСЛІДЖЕННЯ

Інноваційне управління на аграрних підприємствах України є складним і багатогранним процесом, який має вирішальне значення для підвищення ефективності виробництва, забезпечення стійкості підприємств та їх адаптації до сучасних викликів. У сучасних умовах, коли аграрний сектор України стикається з численними викликами, такими як зміна клімату, нестабільність ринків та необхідність збереження природних ресурсів, інноваційне управління стає ключовим елементом стратегічного розвитку підприємств.

Українські аграрні підприємства мають великий потенціал для впровадження інноваційного управління. Це дозволяє не лише підвищувати конкурентоспроможність на внутрішньому та зовнішньому ринках, але й забезпечувати стійкий розвиток у довгостроковій перспективі. Проте для цього потрібні інвестиції, сприятливі державні політики та підтримка наукових досліджень у сфері агротехнологій та управління.

Інновації в аграрному секторі є важливим двигуном розвитку сільського господарства як в Україні, так і у світі. Вони охоплюють різні аспекти агровиробництва, від технологій і методів управління до нових підходів у збереженні ресурсів та екологічній стійкості.

Основними компонентами інноваційного управління на підприємствах аграрного сектору України є технологічні, екологічні, інституційні інновації та інновації в управлінні персоналом.

Технологічні інновації включають впровадження нових агротехнологій, механізацію і автоматизацію виробничих процесів, а також використання сучасних інформаційних систем для управління агробізнесом. В Україні такі інновації охоплюють використання безпілотних літальних апаратів для моніторингу полів, систем точного землеробства та автоматизованих систем управління фермерськими господарствами [1, ст. 402—409].

У сучасному світі механізація аграрного сектору набула значного розвитку з впровадженням високопродуктивної техніки, такої як автоматизовані трактори, комбайни, дрони для моніторингу стану полів та системи точного землеробства. В багатьох країнах такі інновації сприяють зниженню витрат та підвищенню ефективності виробництва. В Україні також спостерігається активне впровадження автоматизованих систем, хоча рівень механізації все ще відстає від провідних країн. Тим не менш,

такі технології стають доступнішими, і їх використання постійно зростає.

Зміни клімату та необхідність збереження екологічної рівноваги вимагають впровадження екологічно чистих технологій. До таких можна віднести органічне землеробство, перехід до ресурсозберігаючих технологій та зниження негативного впливу від ведення діяльності на навколишнє середовище. В Україні зростає інтерес до таких підходів, що підтверджується численними проектами з підтримки органічного виробництва.

Одним із прикладів успішного впровадження екологічно чистих технологій є ПрАТ "Оріль-Лідер", один з найбільших виробників м'яса птиці в Україні. Підприємство інтегрувало біогазові установки у свої процеси, що дозволило не лише підвищити енергоефективність, але й ефективно вирішити проблему утилізації відходів. Біогазовий комплекс забезпечує 5,5 МВт електроенергії на годину, що значно скоротило витрати на енергоресурси та знизило викиди парникових газів. Крім того, підприємство реалізує соціальні ініціативи для підвищення мотивації та продуктивності персоналу, сприяючи загальній ефективності роботи [2, с. 144—145].

Органічне землеробство набирає популярності у всьому світі завдяки зростанню попиту на екологічно чисті продукти. Цей підхід вимагає використання природних методів боротьби з шкідниками, добривами та органічного обробітку ґрунту. Українські аграрії також активно переходять на органічне виробництво, що підтверджується зростанням площ, сертифікованих під органічне землеробство. Це дозволяє Україні збільшувати експорт екологічно чистої продукції, особливо до ЄС [3, ст. 134—140].

У світі органічне землеробство стає важливим трендом, оскільки споживачі надають перевагу екологічно чистій продукції. У країнах ЄС та США попит на органічну продукцію постійно зростає, а ринки активно підтримують розвиток екологічних аграрних технологій. В Україні, хоч цей напрямок ще недостатньо популярний, є успішні приклади таких підприємств.

Одним із них є ПП "Галекс-Агро", що спеціалізується на органічному землеробстві, дотримуючись під час своєї діяльності європейських стандартів якості (EU organic) [4]. Завдяки високій якості своєї продукції, підприємство має значний попит на міжнародному ринку, особливо в країнах Європейського Союзу. Використання органічних методів дозволяє

ПП "Галекс-Агро" зберігати природні ресурси, покращувати якість ґрунтів та уникати використання хімічних добрив і пестицидів. Це робить їх продукцію конкурентоспроможною та експортно орієнтованою, що сприяє розвитку цього тренду в Україні та відкриває нові ринки для українських виробників.

Інновації у збереженні ресурсів включають технології крапельного зрошення, оптимізацію використання води та заходи щодо запобігання ерозії ґрунтів. Вони спрямовані на збереження природних ресурсів та забезпечення стійкого розвитку. В Україні ці інновації набувають особливого значення у зв'язку з проблемами деградації ґрунтів та змінами клімату, що вимагають нових підходів до управління водними та земельними ресурсами.

Управління людськими ресурсами є важливою складовою інноваційного управління. Впровадження сучасних підходів до мотивації та навчання персоналу, а також створення умов для креативності та ініціативності працівників сприяє підвищенню продуктивності. В Україні деякі аграрні підприємства вже активно впроваджують ці підходи, розвиваючи програми підвищення кваліфікації та залучаючи молоді кадри.

Інституційні інновації передбачають впровадження нових організаційних структур, моделей управління та співпраці між різними учасниками аграрного ринку. В Україні важливим аспектом є створення кооперативів, що дозволяє малим та середнім підприємствам об'єднувати свої зусилля для досягнення економії на масштабі та посилення позицій на ринку.

Використання цифрових технологій, таких як великі дані, штучний інтелект, та Інтернет речей (IoT) значно змінює аграрний сектор. Цифровізація дозволяє оптимізувати управління фермерськими господарствами, знижувати витрати та підвищувати ефективність виробництва.

В Україні цифровізація аграрного сектору розвивається, але темпи залишаються повільнішими порівняно з розвиненими країнами. Проте, ініціативи, спрямовані на впровадження точного землеробства та автоматизованих систем управління, поступово набирають обертів [5, ст. 123—128].

Інновації в організаційній структурі включають створення кооперативів, спільних підприємств та партнерських програм, які дозволяють об'єднувати ресурси і зусилля для досягнення економії на масштабі та підвищення конкурентоспроможності. В Україні кооперативний рух розвивається повільно, але є перс-

пективним шляхом для малих та середніх фермерських господарств. Кооперативи можуть значно підвищити їхню ефективність і забезпечити доступ до сучасних технологій та ринків.

Успішне впровадження інновацій в агроіндустріальному секторі є важливим етапом для забезпечення стійкого розвитку, ефективності та конкурентоспроможності підприємств. У сучасних умовах економічних та політичних змін підприємства стикаються з необхідністю підвищення ефективності, збереження конкурентоспроможності та дотримання екологічних стандартів. Цей процес визначається як зовнішніми, так і внутрішніми факторами, що можуть значно впливати на кінцевий результат.

Зовнішні чинники суттєво впливають на можливості підприємств впроваджувати інновації та розвивати використання новітніх технологій. До таких чинників належать економічне середовище, яке визначає доступність фінансування та інвестицій, державна підтримка через законодавчі ініціативи, субсидії та пільгове оподаткування, а також ринкові умови, зокрема конкуренція і вимоги споживачів до якості та екологічності продукції. Всі ці фактори впливають на стратегічні рішення підприємств і стимулюють їх до інноваційних рішень.

Економічні умови, такі як стабільність національної валюти, рівень інфляції та відсоткові ставки, впливають на інноваційний потенціал. Наприклад, високі процентні ставки ускладнюють доступ до кредитів, що може обмежувати можливості інвестування в інноваційні технології. Низький рівень інфляції та економічна стабільність, навпаки, сприяють впровадженню нових підходів, оскільки зменшуються фінансові ризики для підприємств.

Під час економічної стабільності в Україні багато аграрних підприємств почали інвестувати в нові технології, такі як системи точного землеробства, що покращили продуктивність. Наприклад, у період доступного кредитування аграрні підприємства інвестували у дрони для моніторингу посівів, що дозволило зменшити витрати на добрива.

Політика та законодавчі ініціативи мають значний вплив на впровадження інновацій. Державні субсидії, пільгове оподаткування для інноваційних проектів і фінансові програми підтримки відіграють ключову роль у стимулюванні розвитку. Наприклад, урядові гранти на дослідження і розвиток допомагають підприємствам покривати витрати на розробку нових технологій.

Конкуренція стимулює підприємства шукати нові способи підвищення ефективності та адаптації до змінних потреб споживачів. Якщо ринок має високий рівень конкуренції, підприємства змушені активно впроваджувати інновації, щоб забезпечити свою конкурентоспроможність і зберегти ринкову частку. Крім того, зростаючі очікування споживачів щодо екологічності чистоти та якості продукції сприяють впровадженню екологічних інновацій.

Зі зростанням тренду екологічного виробництва, а відповідно й попиту на органічну продукцію, світові агрокомпанії почали активно впроваджувати екологічно чисті методи вирощування, що дозволило розширити свою частку ринку і відповідати вимогам нових споживачів.

Внутрішні чинники впливають на здатність підприємства успішно впроваджувати інновації та ефективно реагувати на ринкові виклики. До них належать організаційна культура, яка визначає відкритість до нових ідей та готовність до змін, доступ до ресурсів — як фінансових, так і людських, а також рівень технологічної інфраструктури підприємства. Саме ці фактори визначають, наскільки швидко і ефективно підприємство здатне адаптуватися до нових технологій і підвищувати свою конкурентоспроможність на ринку.

Підприємства з інноваційно орієнтованою культурою більш схильні до впровадження змін. Відкритість до нових ідей, готовність до експериментів та підтримка креативності на всіх рівнях сприяють успішному прийняттю інновацій. Компанії, які сприяють розвитку інноваційної культури, зазвичай інвестують у навчання персоналу, надають можливості для професійного зростання та стимулюють командну роботу.

Інтеграція супутникового моніторингу у контексті організаційної культури аграрного підприємства сприяє формуванню інноваційного підходу до управління. Наприклад, підприємства можуть заохочувати працівників до використання сучасних технологій для аналізу стану полів, прогнозування врожайності та управління ресурсами. Це підвищує цінність технологій в корпоративній культурі, акцентуючи увагу на відкритості до нових ідей, навчанню персоналу та підтримці впровадження інноваційних рішень. Така культура сприяє командній роботі, коли різні підрозділи інтегрують супутникові дані у свої процеси для досягнення вищої ефективності [6].

Фінансові та людські ресурси є важливими факторами для інноваційного процесу. На-

приклад, кваліфіковані кадри з необхідними технічними навичками та досвідом, які нині є дефіцитними в Україні, є основою для впровадження інновацій. Успіх також залежить від доступності фінансів, що дозволяє покривати витрати на дослідження та розробки. Деякі підприємства отримують фінансування від інвесторів або через грантові програми, що значно полегшує процес інноваційного розвитку.

Рівень технологічної підготовки підприємства визначає, наскільки легко та швидко можуть бути впроваджені інноваційні процеси. Сучасні інформаційні системи, автоматизоване обладнання та інші технічні засоби дозволяють підприємствам швидко адаптуватися до новітніх технологій і підвищувати ефективність своєї роботи. Підприємства, що інвестують у модернізацію своєї інфраструктури, мають більше шансів залишатися конкурентоспроможними та досягати успіху в довгостроковій перспективі.

Компанія "Kernel" активно інвестує в оновлення своєї інфраструктури, встановивши автоматизовані системи збору та обробки даних на елеваторах. Це дозволяє швидко обробляти інформацію про якість зерна і оперативно приймати рішення про подальшу обробку та логістику.

Поєднання зовнішніх та внутрішніх чинників визначає ефективність інноваційного управління в агроіндустріальному секторі. Взаємодія між державними стимулами, економічними умовами та внутрішніми ресурсами підприємства створює базу для сталого розвитку та підвищення ефективності й конкурентоспроможності на глобальному ринку. Розуміння цих чинників дозволяє підприємствам створювати стратегії, які враховують усі важливі аспекти інноваційного впровадження, сприяючи довготривалому зростанню та адаптації до сучасних викликів.

Ще одним важливим інструментом для управління агроіндустріальними підприємствами є стратегічне планування, оскільки воно дозволяє компаніям орієнтуватися в динамічному середовищі та враховувати інноваційні тренди, які впливають на ринок. В умовах постійних змін, таких як розвиток нових технологій, зміни в споживчих вподобаннях та екологічні виклики, підприємства повинні адаптувати свої стратегії для забезпечення стійкості та конкурентоспроможності.

Першим кроком у розробці стратегії розвитку є визначення стратегічних цілей. Такі цілі повинні бути чіткими, вимірювальними та досяжними, щоб забезпечити основи для подаль-

шого аналізу та планування. Наприклад, аграрне підприємство може поставити мету досягнення 20% зростання виробництва органічних продуктів протягом наступних п'яти років. Це потребує не тільки оцінки поточних ресурсів, але й впровадження нових технологій, таких як органічне землеробство та автоматизація процесів.

Другим важливим етапом є проведення аналізу ринку та конкурентного середовища. Розуміння тенденцій на ринку, таких як зростаючий попит на екологічні продукти або технології точного землеробства, дозволяє аграрним підприємствам визначити свої сильні та слабкі сторони. Наприклад, аналіз конкурентів може виявити, що інші агрокомпанії вже впроваджують інноваційні технології, що може стимулювати підприємство до активнішого впровадження новинок.

Вибір відповідних інноваційних технологій є ключовим аспектом у розробці стратегії. Наприклад, агропідприємства можуть розглянути можливість використання дронів для моніторингу посівів або систем штучного інтелекту для прогнозування врожайності. Такі технології можуть суттєво підвищити ефективність виробництва та зменшити витрати, що вже було описано раніше. Важливо також оцінити витрати на впровадження нових технологій та їх потенційний вплив на рентабельність.

Після визначення цілей, аналізу ринку та вибору технологій, підприємство повинно розробити детальний план дій та вибудувати стратегію. Даний етап включає встановлення термінів, відповідальних осіб та необхідних ресурсів для реалізації стратегії. Наприклад, підприємство може запланувати впровадження нової системи автоматизації протягом одного року, з визначенням чітких етапів для навчання персоналу та адаптації до нових технологій.

Нарешті, важливим етапом стратегічного планування є моніторинг та оцінка результатів. Регулярний аналіз виконання стратегічних цілей дозволяє коригувати плани в залежності від змін у зовнішньому середовищі. Наприклад, якщо попит на органічну продукцію перевищує очікування, підприємство може пришвидшити інвестиції в нові технології для задоволення потреб ринку.

Розробка стратегії розвитку з урахуванням інноваційних трендів є критично важливою для підприємств аграрного сектору. Це дозволяє таким компаніям не лише адаптуватися до змін у зовнішньому середовищі, а й використовувати

ти нові можливості для зростання. Чітке стратегічне планування, яке враховує інноваційні технології, аналіз ринку та моніторинг результатів, створює підґрунтя для стійкого розвитку та підвищення конкурентоспроможності підприємств у сучасному аграрному бізнесі, що в результаті призводить до підвищення ефективності як діяльності окремого підприємства, так і сектора в цілому, у тому числі на міжнародному ринку.

ВИСНОВКИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

Успішне впровадження інновацій в аграрному секторі України вимагає комплексного підходу, що поєднує зовнішні та внутрішні чинники. Зовнішні чинники формують контекст, у якому аграрні компанії функціонують. Внутрішні чинники визначають готовність підприємств до впровадження нововведень.

Стратегічне планування стає важливим інструментом для суб'єктів господарювання в аграрному секторі, оскільки воно дозволяє враховувати інноваційні тренди, формулювати чіткі цілі, прогнозувати терміни їх реалізації, аналізувати ринок, обирати технології та розробляти плани дій. Таке планування не лише забезпечує адаптацію до змін у зовнішньому середовищі, але й створює можливості для зростання.

На основі проведеного дослідження можна стверджувати, що інноваційні підходи в управлінні операційною діяльністю агроіндустріальних підприємств здатні значно підвищити їх ефективність. Компанії, які впроваджують нові технології, стають більш конкурентоспроможними, краще задовольняють потреби споживачів і беруть активну участь у формуванні стійкого розвитку.

У подальшому для розвитку та зростання конкурентоспроможності аграрного сектору України важливо не лише впроваджувати інновації, але й розвивати пошук стратегій, які забезпечують ефективність, адаптацію та довгострокове зростання. Врахування інноваційних трендів у стратегічному плануванні стане запорукою успіху в умовах сучасного економічного середовища, що постійно змінюється.

Література:

1. Засоба, С. М. Поточний стан і перспективи розвитку агропромислового комплексу України. Український журнал прикладної економіки. — 2020. — Том 5. — № 2. С. 402—409. — ISSN 2415-8453.

2. Дергалюк, Б. В., Кашпуренко, Т. О. Інтеграція міжгалузевих підходів в управлінні операційною діяльністю для підвищення ефективності діяльності підприємств України. Економіко-правові аспекти господарювання: сучасний стан, ефективність та перспективи: матеріали Х Міжнародної науково-практичної конференції. Одеса, ОНЕУ, 4-5 жовтня 2024 р. С. 144—145.

3. Резніченко, В. П., Коломієць, А. В., Стефанюк, С. В. Органічне сільське господарство: виклики та перспективи розвитку. Аграрні інновації. — 2024. — № 23. С. 134—140.

4. Офіційний сайт ПП "Галекс-Агро". URL: <https://galeks-agro.com/>.

5. Шабатура Т. С. Перспективи розвитку аграрного сектору економіки України в контексті цифрових технологій. Приазовський економічний вісник. 2019. Вип. 3 (14). С. 123—128.

6. Супутниковий моніторинг у сільському господарстві. АгроЕліта. Всеукраїнський аграрний журнал. 2020. URL: <https://agroelita.info/>.

References:

1. Zasoba, S. M. (2020), "The current state and prospects for the development of the agro-industrial complex of Ukraine", *Ukrainskyi zhurnal prykladnoi ekonomiky*, vol. 2, pp. 402—409.

2. Dergaliuk, B. V. and Kashpurenko, T. O. (2024), "Integration of interdisciplinary approaches in the management of operational activities to increase the efficiency of Ukrainian enterprises", *Ekonomiko-pravovi aspekty hospodariuvannia: suchasnyi stan, efektyvnist ta perspektyvy: materialy Kh Mizhnarodnoi naukovo-praktychnoi konferentsii* [Economic and legal aspects of management: current state, efficiency and prospects], Odesa National Economic University, Odesa, Ukraine, October 4—5, 2024, pp. 144—145.

3. Reznichenko, V. P., Kolomiets, L. V. and Stefaniuk, C. V. (2024), "Organic agriculture: challenges and prospects for development", *Ahrarni innovatsii*, vol. 23, pp. 134—140.

4. The official website of "Galeks-Agro" (2024), "About us", available at: <https://galeks-agro.com/> (Accessed 3 November 2024).

5. Shabatura T. S. (2019), "Prospects for the development of the agricultural sector of Ukraine's economy in the context of digital technologies", *Pryazovskyi ekonomichnyi visnyk*, vol. 14, no. 3, pp. 123—128.

6. The official website of AgroElita. All-Ukrainian agrarian magazine, (2020) "Satellite monitoring in agriculture", available at: <https://agroelita.info/> (Accessed 3 November 2024).

Стаття надійшла до редакції 08.11.2024 р.